

Folk Deity Worship in the Novels of Cho. Dharman

K. Murugalakshmi, Ph.D. Research Scholar in Tamil, Avinashilingam Institute for Home Science and Higher Education for Women, Coimbatore, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-0206-2320>

Dr. S. Bharani, Assistant Professor of Tamil, Avinashilingam Institute for Home Science and Higher Education for Women, Coimbatore, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-7736-1205>

DOI: 10.5281/zenodo.21791631

Abstract

Cho. Dharman has accurately documented the lives of marginalized people in the southern districts of Tamil Nadu and the unique culture of the Karisal region. His novels, such as Sool, Kookai, and Doorvai, serve as historical archives of the Karisal land. The daily lives, occupations, and worship practices of these people are deeply interconnected. Rather than prioritizing major deities, the worship of minor deities who safeguard their livelihoods serves as their true lifeblood. Minor deity worship is neither a superstition nor a formal spiritual doctrine; instead, it emphasizes the importance of human labor, water management, nature conservation, and social relationships. Dressed in simple attire and free from rigid ritualistic laws, these deities graciously accept and bless the humble offerings and homegrown produce of the people. This article examines in detail the minor deity worship practices and their socio-cultural background as revealed in So. Dharman's novels.

Keywords: Cho. Dharman, Myths, Deities, Worship.

References

- [1] Ramachandran, Pu. *Karisaal Panpadum Sirutheivangalum*. New Century Book House, 2008.
- [2] Saminathaiyar, U.Ve. *Purananooru Mulamum Pazhaiya Uraiyum*. U.Ve. Saminathaiyar Nool Nilaiyam, 1971.
- [3] Tharman, So. *Thurvai*. Annam – Akaram, 1996.
- [4] Tharman, So. *Kugai*. Kalachuvadu Pathippagam, 2005.
- [5] Tharman, So. *Sool*. Adaiyalam Pathippagam, 2016.
- [6] Paramasivan, Tho. *Ariyapadatha Thamizhagam*. Kalachuvadu Pathippagam, 2001.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: Nil

Author Declaration: Nil

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

சோ. தர்மனின் புதினங்களில் சிறுதெய்வ வழிபாடுகள்

கி. முருகலட்சுமி, முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ்த்துறை, அவினாசிலிங்கம் மனையியல் மற்றும் மகளிர் உயர்கல்வி நிறுவனம், கோயம்புத்தூர், தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-0206-2320>

முனைவர் சு. பரணி, உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, அவினாசிலிங்கம் மனையியல் மற்றும் மகளிர் உயர்கல்வி நிறுவனம், கோயம்புத்தூர், தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-7736-1205>

DOI: 10.5281/zenodo.21791631

ஆய்வுச்சுருக்கம்

தமிழகத்தின் தென் மாவட்டங்களில் உள்ள விளிம்பு நிலை மக்களின் வாழ்வியலையும், கரிசல் நிலப் பண்பாட்டையும் துல்லியமாகப் பதிவு செய்தவர் எழுத்தாளர் சோ. தர்மன் ஆவார். இவரது நாவல்களான சூல், கூகை, தூர்வை போன்றவை கரிசல் நிலத்தின் வரலாற்று ஆவணங்களாகத் திகழ்கின்றன. இம்மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கையும், தொழிலும், வழிபாட்டு முறைகளும் ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்புடையவையாகும். பெருந்தெய்வ வழிபாடுகளை விடவும் வாழ்வாதாரத்தைக் காக்கும் சிறு தெய்வ வழிபாடுகளே இவர்களின் உயிர்நாடியாகும். சிறுதெய்வ வழிபாடு என்பது மூடநம்பிக்கையோ அல்லது ஆன்மீகக் கோட்பாடோ அல்லதது; அது மக்களின் தொழில், நீர்நிலை மேலாண்மை, இயற்கை பாதுகாப்பு மற்றும் சமூக உறவுகளின் முக்கியத்துவத்தை உணர்த்துகிறது. இத்தெய்வங்கள் எளிய உடைகளுடன், சடங்குச் சட்டங்களின்றி, மக்களின் எளிய காணிக்கைகளையும் மக்கள்தங்களால் முடிந்த உணவை படைத்தாலும் அதனையும் ஏற்றுக்கொண்டு அருள்செய்கின்றன என்பதனையும் இக்கட்டுரை சோ. தர்மனின் புதினங்களில் வெளிப்படும் சிறுதெய்வ வழிபாட்டு முறைகளையும் அவற்றின் சமூகப் பண்பாட்டுப் பின்னணியையும் விரிவாக ஆராய்கிறது.

குறிப்புச் சொற்கள்: சோ. தர்மன், புதினங்கள், சிறுதெய்வங்கள், வழிபாடுகள்.

முன்னுரை

தமிழகத்தின் தென் மாவட்டங்களில் உள்ள விளிம்பு நிலை மக்களின் வாழ்வியலையும் அவர்களின் பண்பாட்டையும் துல்லியமாக தன் படைப்புகளில் பதிவு செய்தவர் கரிசல் எழுத்தாளர் சோ. தர்மன் ஆவார். இவரது நாவல்களான சூல், கூகை, தூர்வை போன்றவை வெறும் கதைகள் மட்டுமல்ல அவை கரிசல் நிலத்தின் வரலாற்று ஆவணங்களாகும். கரிசல் நில மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கையும், அவர்களின் தொழிலும், வழிபாட்டு முறைகளும் வெவ்வேறானவை அல்ல அவை ஒன்றுடன் ஒன்று பின்னிப்பிணைந்தவை. குறிப்பாக பெருந்தெய்வ வழிபாடுகளை விடவும் தங்களின் வாழ்வாதாரத்தைக்காக்கும் சிறு தெய்வ வழிபாடுகளே இம்மக்களின் உயிர்நாடியாக விளங்குகின்றன. இக்கட்டுரையானது சோ. தர்மனின் புதினங்களில் வெளிப்படும் சிறுதெய்வ வழிபாட்டு முறைகளையும் அவற்றின் சமூகப்பண்பாட்டுப் பின்னணியையும் விரிவாக ஆராய்கிறது.

சிறுதெய்வங்களின் தோற்றமும் கரிசல் நிலப் பின்னணியும்

தொடக்க காலத்தில் இயற்கை மனிதனுக்குப்புதிராகவும் அச்சமுட்டுவதாகவும் இருந்தது. இருள், சூரியன், பெருமழை, காடுகளின் வனவிலங்குகள், நச்சுப் பாம்புகள் போன்றவை மனிதனுக்குப்பயத்தை உண்டாக்கின. அதே நேரத்தில், இயற்கைதான் தங்களுக்கு உணவையும் வாழ்வையும் தருகிறது என்பதையும் மனிதன் உணர்ந்தான். இந்த அச்சமும் நன்றியுணர்ச்சியுமே சிறுதெய்வ வழிபாட்டின் தோற்றப்புள்ளிகளாகும். சோ தர்மனின் நாவல்களில் வரும் தெய்வங்கள் சொர்க்கத்திலோ அல்லது வானத்திலோ வாழ்பவை அல்ல.

மலர் 5, சிறப்பிதழ் 1, ஆடி 2057

இ-ஐ.எஸ்.எஸ்.எண்: 2583-0481

எம்.எல்.ஏ., டி.ஓ.ஏ.ஜே. குறியிடப்பட்டது

அவை மக்களின் நிலப்பரப்பிலேயே வாழ்பவை. காவல் காக்கும் வயல்களின் ஓரத்திலும், கண்மாய் கரையிலும், ஊர் மந்தையிலும், ஊர் எல்லைகளிலும் இத்தெய்வங்கள் உறங்காமல் கண்விழித்து நின்று காவல் காக்கின்றன. மக்கள் இத்தெய்வங்களைத்தங்களின் குடும்பத்தில் ஒருவராகவே கருதி தங்களின் இன்பத் துன்பங்களைப்பகிர்ந்து கொள்கின்றனர்.

கரிசல்காட்டுத்தெய்வங்கள் வானத்தில் இல்லை; அவை மண்ணில் விளைபவை; வரப்போரத்திலும் கண்மை கரையிலும் நின்று மக்களின் வியர்வை வாசத்தை சுவாசிப்பவை. (கரிசல் பண்பாடும் சிறுதெய்வங்களும், ப. 115)

சிறு தெய்வங்கள் கரிசல் நில மக்களோடு பின்னிப் பிணைந்தவையாகக் கருதப்படுகின்றது.

தூர்வை புதினத்தில் நீர் மேலாண்மையும் அய்யனார் வழிபாடும்

சோ தர்மனின் புகழ்பெற்ற புதினமான தூர்வை, கரிசல் நிலத்தின் நீர் மேலாண்மையையும், கண்மாய்களைச் சுற்றி வாழும் மக்களின் வாழ்வியலையும் பேசுகிறது. இப்புதினத்தில் கண்மாய்க் கரையில் வீற்றிருக்கும் அய்யனார் மற்றும் செங்குளத்து அய்யனார், கொக்குளத்து அய்யனார் வழிபாடுகள் மிக முக்கிய இடம் பெறுகின்றன.

கண்மாய் நீர் நிறைந்து உடைப்பு ஏற்பட்டு ஊரை அழிக்கும் நிலையில் அய்யனாரப்பன் தோன்றி கருப்புசாமி என்ற நீர்பாய்ச்சியிடம் நானும் சுத்திப் பார்த்துட்டுத்தாண்டா வாரேன், போ, போயிஆட்களை கூட்டிட்டு ஓடியா, நீ வர வரைக்கும் தண்ணி பனஒசரம் போனாலும் கவலைப்படாத நான் பார்த்துக்கிறேன், ஓடுடா ஊருக்கு... (தூர்வை, ப. 16)

என்று கூறியவுடன் கருப்புசாமி ஊருக்குள் ஓடி வந்து நடந்ததைக்கூறி அனைவரையும் அழைக்கிறான். கண்மாய் என்பது வெறும் நீர்நிலை அல்ல அது மக்களின் உயிர். பெருமழை பெய்யும் காலங்களில் கண்மாய்க் கரையில் நின்று இச்சிறுதெய்வங்கள் நீரை காப்பதாக மக்கள் நம்புகின்றனர். ஊருக்கு உடைப்பாய்ந்த நீர் மடைகளைத் தடையின்றி, மிகத்திறமையாகக் கவனிக்கும் மடைக்குடும்பன் துயருறும் போதெல்லாம் அய்யனார் தெய்வம் அவனுக்கு அருள்வாக்காகவும் அசரீரியாகவும் வந்து வழிகாட்டுவது இம்மக்களின் ஆழமான நம்பிக்கையாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது

கூகை புதினத்தில் செங்கமடையான் வழிபாடு

கூகை புதினத்தில் இடம் பெறும் கதாபாத்திரம் ஆடு மேய்க்கும் அம்மாச்சி தன் மனைவியின் பிரசவவலியைக் கண்டு மருத்துவச்சியை அழைத்து வருவதற்காக சிறுவனான தன் மகனிடம் ஆடுகளைப் பத்திரமாக மேய்க்கச் சொல்லிச் சென்றான். மருத்துவச்சியைக் காணாமல் திரும்பி வந்து பார்க்கும்போது அனைத்து ஆடுகளும் இறந்து கிடப்பதைக் கண்டு அதிர்ச்சி அடைந்தான். அவன் மருத்துவச்சியை அழைக்க சென்றவுடன் ஆடுகள் கண்மாயில் இறங்கி விஷப்புல்லை மேய்ந்தன. ஒரு துளி புல் வாயில் மென்றவுடன் அடுத்த நிமிடமே தண்ணீரை தேடித்தான் ஆடுகள் ஓடும். விஷப்புல் உண்டவுடன் தண்ணீர் தரக்கூடாது. இது தெரியாத சிறுவன், தெலாக் கிணற்றில் கால் தொட்டியில் உள்ள தண்ணீரை அத்தனை ஆடுகளுக்கும் குடிக்கக் கொடுத்தான். ஆடுகள் குடித்து துள்ளித் துள்ளி இறந்தன. இதை அறிந்த அம்மாச்சி தன் மகனை சேர்த்து பிடித்துக் கொண்டும், ஆடுகளை பார்த்தும் கதறி அழுதான்.

ஜமீன், ஆடுகளைக் கொன்றதற்காக தன் மகனுக்கு தண்டனை தருவது உறுதி என நம்பினான். பிரசவ வலியால் துடித்த தன் மனைவி பற்றி சிந்திக்காமல் மகனைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்பதில் முனைப்பாக செயல்பட்டான். மகனின் கைகளைப் பிடித்து இழுத்துக்கொண்டு கண்மாய்க்கரை வழியே ஓடி, மடையின் ஊர் வாகரையில் இறங்கி மடைக்குழிக்குள் மகனை ஒளித்து வைத்தான். அவன் மெதுவாக ஊர்ந்து தவழ்ந்துச் சென்று படுத்துக் கொண்டான். அம்மாச்சி மகன் இருந்த மடக்குழியை இரண்டு பக்கமும் பெரிய பாராங்கல்லைத் தூக்கி அடைத்தார். உடனே வேகமாக ஜமீன் வீட்டிற்குச் சென்று புரண்டு அழுதான். ஆடுகள் இறந்ததை அறிந்து அம்மாச்சியைக் கட்டி வைத்து கட்டையால் அடிக்க தொடங்கினான் ஜமீன். இதனால் உடல் முழுவதும் கன்னிப் போய் இரத்தக் கோடுகளாக

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்த்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் 5, சிறப்பிதழ் 1, ஆடி 2057

இ-ஐ.எஸ்.எஸ்.எண்: 2583-0481

எம்.எல்.ஏ., டி.ஓ.ஏ.ஜே. குறியிடப்பட்டது

காட்சியளித்தன. நா வறண்டு தண்ணீர் தண்ணீர் என்று கதறி அழுதான். அம்மாச்சி அவனின் குரல் சத்தம் வெளிவராததால் முணங்கிக் கொண்டே தலைக்கவிழ்ந்து கிடந்தான். கோபத்துடன் ஜமீன் வீச்சரிவாளைக் கொண்டு வந்து, குனிந்து துவண்டு கிடந்த அம்மாச்சியின் தலையைப் பிடித்து தூக்கி நிறுத்தி அவன் மகன் இருக்கும் இடத்தை கேட்டு நின்றான்.

அம்மாச்சி தன் மகன் மடக்குழிக்குள் இருப்பதைக் கூறியவுடன் அங்கு நின்ற கூட்டம் முழுவதும் ஓட்டமாக ஓடியது. அம்மாச்சி அடைத்து வைத்திருந்த கல்லை உருட்டி தூரப்போட்டு தரையோடு குனிந்து பார்த்தான். ஒருவன், அங்கு அவன் பார்த்த காட்சியானது

கூகை மூஞ்சியுடன், சிங்கத்தின் பிடறி மயிர்களோடு, வட்டமுகமாய் ஏதோ ஒன்று கண்களை உருட்டியபடி எட்டிப் பார்த்தது. கூட்டம் பின்வாங்கி ஓடியது. ஆலமரத்தடியில் ஆடுகள் கூப்பாடு போடும் சத்தம். ஆச்சரியமாய் எல்லோரும் பார்த்தார்கள் செத்துக்கிடந்த எல்லா ஆடுகளும் எழுந்து நின்று கூப்பாடு போட்டன. எல்லோரும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்போதே கூகை மூஞ்சியுடன் சிங்கத்தின் பிடறி மயிர்த் தொங்க இறக்கையடித்துப் பறந்து ஆலமரத்தின் அடர்ந்த கிளைகளுக்குள் அமர்ந்து யார் கண்ணுக்கும் தெரியாமல் மறைந்து போனது (கூகை, ப. 173)

என அக்குழியில் இருந்த சிறுவனாக மாறியதைக் கண்டு அச்சமுற்றனர். சிங்க முகத்துடன் சென்ற அத்தெய்வம் போனவுடன் அம்மாச்சியின் மகன் தூங்கி எழுந்தவனைப் போல் வெளியில் வந்தான். பின் அம்மாச்சியை ஜமீன் அவிழ்த்து விட்டான். அம்மாச்சி உடனே வீட்டிற்கு ஓடினான் பிறந்த குழந்தையின் உயிரோட்டக் குரல் கேட்டு மகிழ்ந்தான். அக்குழந்தைக்கு சிங்கமுகன் என்று பெயர் வைத்து பொங்கல் செய்து படைத்து குழந்தைக்கு மொட்டைப் போட்டான். ஆடுகளை உயிர்பித்து கொடுத்த, ‘செங்கமுடையார்’ என்பது சிறு தெய்வமாக ஆடு மேய்ப்பவர்களின் கோயிலாக வளர்ந்து பின் அனைவராலும் வணங்கப்படும் துடியான தெய்வமாக, சிங்கமுடையாராக, செங்கமுடையாராக ஆடுகளைக் காத்தவராக மாறிப் போனதை கூகை நாவல் பதிவு செய்துள்ளதைக் காணமுடிகிறது. மக்களுக்காகவும், ஆடு மாடுகளுக்காகவும் உயிர் துறந்தவர்களையும், அபூர்வமாக உருவெடுத்தவர்களையும் நடுகல் நட்டு தெய்வமாக வழிபடும் மரபைச் சங்க இலக்கியம் புறநானூறில் குறிப்பிடுகிறது.

இல்லா ஆகி ஆகுலப் படுஉம்

நடுகல் பீடுடையக் கடவுள் என்ப மரபே (புறநானூறு, பா. 263)

என்ற வரிகளின் மூலம் ஆபத்து காலத்தில் ஆநிரைகளைக் காப்பாற்றி மறைந்த வீரனை நடுகல்லாக நட்டு, கிராமப்புற தெய்வமாக வழிபடுவது பழந்தமிழர் மரபாகும்.

சூல் புதினத்தில் கருப்பன் வழிபாடு

மடைக்கருப்பன் ஊரின் நீர்ப்பாச்சியாக இருக்கின்றான். அவன் பரம்பரை பரம்பரையாக அவன் குடும்பமே இவ்வேளையைச் செய்து வருகிறது. கண்மாய் பாதுகாப்பது விவசாயத்திற்கு நீர் பங்கிட்டு அளிப்பது, காவல் காப்பது என பொறுப்புடன் இவ்வேளைகளை செய்வான். இந்நிலையில் ஒருமுறை கண்மாயின் மடையில் அடைப்பு ஏற்படுகிறது. இதனால் அவன் மேல் ஊரார் பழி சுமத்தி ஏசுகின்றனர். இப்பழியை போக்க அவனே நீரில் இறங்கி அடைப்பை எடுக்க முயற்சி செய்கின்றான். அடைப்பு இருக்கும் இடத்தை கண்டு அதில் யாரோ போட்ட தலைச்சுமை ஆவாரங்குழைக் கட்டையை எடுக்க முற்படும் போது நீரில் மூழ்கி இறக்கின்றான். அவனின் உயிர் தியாகத்திற்காக அவ்வூர் மக்கள் அவனை அய்யனார் சாமிக்கு அருகில் வைத்து வழிப்படத் தொடங்கியதாகவும் அன்று முதல் மடைக்கருப்பன் கண்மாயின் காவல் தெய்வமாக இருந்து காப்பதாகவும் கதை வழி நம்பிக்கையை விதைக்கும் நிலையைக் காணமுடிகிறது. கண்மாய் கரை அடைப்பை எடுக்க நீருக்குள் மூழ்கி மூச்சை அடக்கி தண்ணீரை திறந்து வைத்தால் இத்தகைய கருப்பனின் பெருமையைக்,

கண்மாய் தண்ணீர், கரும்பு, நெல், கடலை, வெற்றிலை, காய்கறிகள், பயிர்கள் என மாறி மாறி மக்களை காத்தான் அதனால் மடைக்கருப்பன் அய்யனாரப்பனின்

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்த்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் 5, சிறப்பிதழ் 1, ஆடி 2057

இ-ஐ.எஸ்.எஸ்.எண்: 2583-0481

எம்.எல்.ஏ., டி.ஓ.ஏ.ஜே. குறியிடப்பட்டது

அருகிலேயே சிலையாகி போனான். கருப்பனின் முன்னால் வருடம் தவறாமல் பொங்கல் பானைகள் பொங்கி வருகின்றன. இடப்பக்கம் கண்மாய், வலப்பக்கம் வயல்கள், தண்ணீரின் சலசலப்பும் பறவைகளின் ஒலிகளும் அய்யனாரப்பனின் அருகாமையும் கருப்பன் காவல் தெய்வமாக மாறிப்போனால் கையெடுத்துக் கும்பிடாத ஜனங்கள் இல்லை (சூல், ப. 61)

என மடைக்குடும்பன் கதையையும் அவ்வூர் மக்களின் நம்பிக்கையையும் கானமுடிகின்றது.

தமிழகத்தின் பெரும்பாலான கண்மாய்க்கரைகளிலும், மடைகளின் ஓரங்களிலும் கருப்பசாமியோ அல்லது பிற காவல் தெய்வங்களோ வீற்றிருப்பார்கள். இவர்கள் வெறும் கற்பனைத் தெய்வங்கள் அல்ல; அந்தந்தக் கண்மாயைக் காப்பதற்காகவும், நீர்ப் பங்கீட்டின் போது ஏற்பட்ட பூசல்களினாலும், மடை அடைப்பை நீக்க முயன்று நீருக்குள் பலியான மனிதர்களின் வரலாற்று நினைவுகளே இத்தெய்வங்கள். (அறியப்படாத தமிழகம், ப. 35)

தொ. பரமசிவன் .அறியப்படாத தமிழகம் என்ற கட்டுரை நூலில் சிறுதெய்வ வழிபாட்டின் முக்கியத்துவத்தைக் காணமுடிகிறது.

முடிவுரை

சோ. தர்மனின் புதினங்களில் வெளிப்படும் சிறுதெய்வ வழிபாடு என்பது வெறும் மூடநம்பிக்கையோ அல்லது ஆன்மீகக் கோட்பாடோ அல்ல. அது மக்களின் தொழில், இயற்கை பாதுகாப்பு, நீர்நிலை மேலாண்மை மற்றும் சமூக உறவுகளின் அச்சாணியாகும். இயற்கையோடு இணைந்து வாழ்வதற்கும், எளிய கிராமத்துச் சமூக அமைப்பைப் பாதுகாப்பதற்கும் நம் முன்னோர்கள் உருவாக்கிய இந்த வாழ்வியல் முறைகள் இன்றும் தமிழ் பண்பாட்டின் உயிர்நாடியாகத் திகழ்கின்றன என்பதை சோ. தர்மன் தனது படைப்புகள் மூலம் உலகிற்கு உணர்த்தியுள்ளார். சோ. தர்மனின் புதினங்கள் காட்டும் சிறுதெய்வ வழிபாட்டு முறைகள், சாதி மற்றும் மதக் கட்டுப்பாடுகளைக் கடந்து ஒட்டுமொத்த கிராமத்து மக்களையும் ஒன்று சேர்க்கும் உன்னதக் கருவியாகச் செயல்படுகின்றன. பெருந்தெய்வக் கோவில்களில் இருப்பது போன்ற தீண்டாமையோ, கடுமையான ஆகம விதிகளோ இங்கில்லை. இத்தெய்வங்கள் முறுக்கிய மீசையுடனும், எளிய வேட்டியுடனும், சடங்குச் சட்டங்கள் இன்றி, மக்களின் எளிய காணிக்கைகளையும், கல்லும் கறியும் கலந்த உணவையும் ஏற்றுக்கொண்டு அருள்பாலிக்கின்றன.

குறிப்புகள்

- [1] இராமச்சந்திரன், பூ. கரிசல் பண்பாடும் சிறுதெய்வங்களும். நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை, 2008.
- [2] சாமிநாதையர், உ. வே. புறநானூறு மூலமும் பழைய உரையும். உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம், சென்னை, 1971.
- [3] தர்மன், சோ. துர்வை. அன்னம் – அகரம், சிவகங்கை, 1996.
- [4] தர்மன், சோ. கூகை. காலச்சுவடு பதிப்பகம், நாகர்கோவில், 2005.
- [5] தர்மன், சோ. சூல். அடையாளம் பதிப்பகம், புத்தாந்தம், 2016.
- [6] பரமசிவன், தொ. அறியப்படாத தமிழகம். காலச்சுவடு பதிப்பகம், நாகர்கோவில், 2001.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை.

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை.

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின் <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>